



KHÓC LAM KIỀU

Chiếc cầu LAM đã gãy rồi,
Dương gian, âm phủ, ai người thoát đâu.
Trời tháng tám, mưa ngâu vừa rút,
Mùa cô hồn, thương tiếc còn đây.
Bóng thu đi, chửa non đầy,
Tin xa, các bạn báo ngày mất nhau

Tưởng nhớ linh xưa,
Thưa làm Quan "nói"
Dụ dỗ kẻ thù.
Ai ngờ phim đứt,
Vinh dự đi tù

"Chém tre đắn gỗ trên ngàn,
Hữu thân, hữu khổ, phàn nàn cùng ai"
Tháng ngày những bắp cùng khoai,
Rừng thiêng, nước độc, ghẻ chai cùng mình
Nghĩ cơ khổ, thoát răng nanh độc

*Thân trở về, gầy dộc sương mai
Cũng may Xứ "MĒO" xa vời,
Nó dơ tay vớt ta người chiến binh.*

*Nghe từ đó, đi làm quan "BÁO"
Lại ngựa xe, áo mao thênh thang.
Nhưng cái có, chưa bù xong cái mất,
Lại theo TRIỀU, theo VIỆT mà đi...
Bia lon để mốc xanh rì
Trăng soi đêm vắng, bây giờ tính sao?*

*Thương làm sao!
Tiếc làm sao!
Chiếc bóng đứt, hồn trao xứ lạ
Bạn quê nhà, thương nhớ xiết bao
Quây quần hương khói tào lao,
Rót nghiêng chén rượu đón chào hồn đây.
Nếu linh thiêng "đờ mây" một tiếng,
Cho bạn bè há miệng nâng ly.
Ô HÔ! THƯỢNG HƯỞNG*

*BA CỤT
(18/9/2005)*